

W e zijn alweer een aantal dagen terug in Delfzijl zoals in het Zeezwaluw Suffertje nr. 10 te lezen is. Ook zijn we weer wat bijgekomen en voelen we ons weer helemaal thuis in Delfzijl. Met Saskia en Michel van SY River Blues, die net hun schip in Zweden achter hebben gelaten, zijn we heerlijk uit eten geweest in Delfzijl.

Maar eerst meer over de periode na-storm en water-in Eggersund. De eerste dagen na de werfbeurt, hebben we benut om alles wat onder ons bed verwijderd was voor de reparatie aan de huiddoorvoer, weer terug te plaatsen. Man, je weet niet wat er allemaal lag en weer terug moest. Waarschijnlijk stammen we af van de marmotten. We hebben ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om te kijken wat weggegooid kon worden. Dat bleek niet echt heel veel (weggooien is moeilijk voor ons, want als het net weggegooid is, heb je het weer nodig), dus het ligt weer bom vol maar ...kurkdroog! Een 3-daags weerwindow zien we nog niet zodat we nog 2 leuke wandelingen in de directe omgeving van de jachthaven konden maken.

Elverhoy

Zoals we al beschreven, komt er vlak achter de kont een zoetwater riviertje uit. Langs dit riviertje zijn we naar het eilandje Elverhoy gewandeld. Van een paar fotos hebben we een kaart ([zie Zeezwaluw Suffertje 9](#)) gemaakt. Omdat dat niet alles zegt, nu wat meer informatie over dit bijzondere stukje natuur. Het eerste stuk langs de rivier is op "zeeniveau" en makkelijk. De route langs de waterkant is erg mooi, steeds weer een ander uitzicht en mooie doorkijkjes.

Vlak bij het dorp a=langs de rivier

Een mooi doorkijkje

Als we de rivier oversteken komen we in een bosrijke omgeving die heuvelop gaat, soms erg steil omhoog en dan weer naar beneden. We komen op de zondagmorgen bijna geen mens tegen en geeft ons nog meer de illusie dat je op een erg afgelegen plek wandelt terwijl het om de hoek van de stad is.

Op een informatie bord lezen we dat er zowel zalm als zout- en zoetwater forel voorkomt.

Er zijn zelfs een aantal plekken aangegeven waar je met een visvergunning mag vissen. Wij hebben geen van beide soorten, vissers en vissen, gezien.

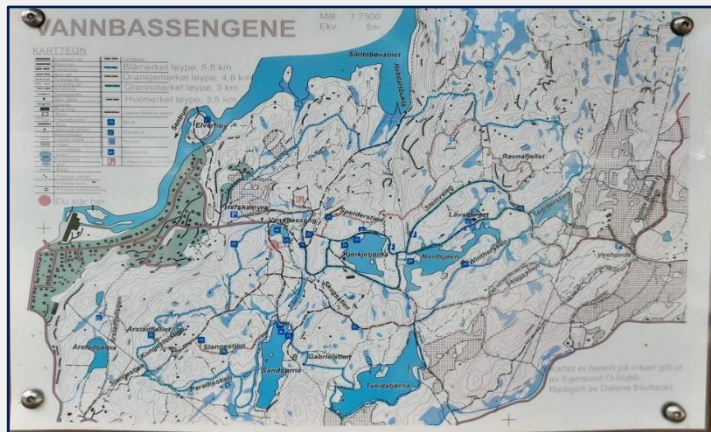
Kaart van het eilandje

Visgebied uitgelegd

Van Bassengene natuurgebied

De 2de wandeling naar het van Bassengene natuurgebied lag ook aan de rand van Eggersund. Het natuurgebied is erg uitgebreid en uitgezet met vele wandelroutes en verkoelende meertjes. Het eerste stuk erheen is steil omhoog langs de buitenwijk. Als we éénmaal de bebossing bereiken blijkt dat de klim nog niet teneinde is. We moeten verder omhoog, wat ons meer moeite kost dan 5 jongelui die ons in rap tempo voorbij gaan. Meerdere groepjes van teenagers komen ons achterop terwijl het een gewone vrijdag is. Een gewone schooldag toch? Als we uiteindelijk op een soort plateau aankomen, wordt het duidelijk. Het blijkt een sportdag voor scholieren en iedereen is samengekomen bij een volleybal veld waar een wedstrijd in volle gang is.

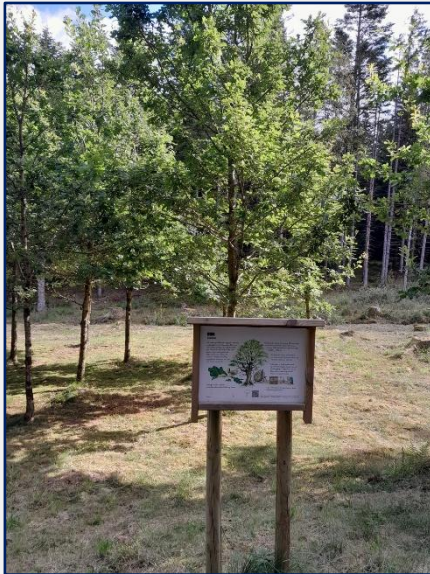

Volleybal wedstrijd in volle gang

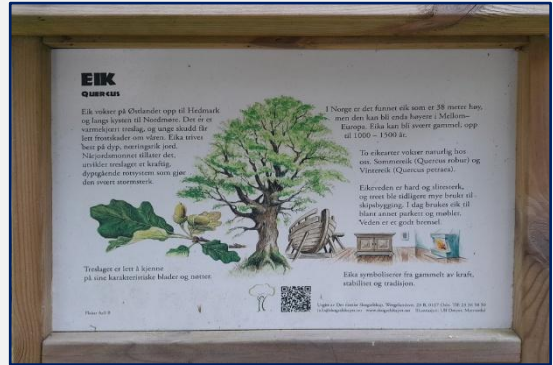

Uitrusten bij het meertje

Niet alleen scholieren maar ook ouders staat hun kroost aan te moedigen, terwijl anderen heerlijk ontspannen op een bankje bij het meertje zitten. En iedereen is daar net als wij, lopend gekomen want de laatste 2 km is verboden voor auto's.

We zijn langs de mensenmenigte gelopen en na enkele tientallen meters was de rust weergekeerd. Op dit gedeelte waren percelen beplant met jonge eiken bomen zoals we op een bordje lazen. De uitleg gaf ook weer waarvoor eikenhout wordt gebruikt. Andere gedeeltes van de bebossing stalen de show doordat er enorm hoge dennenbomen groeiden. Die waren zelfs te lang voor een telefoon paal! Het pad eindigde bij een mooi meer.

Op diverse plaatsen stonden bankjes en waren zitjes uitgehouwen van waaraf je kon gaan zwemmen. Halverwege het meer zagen we zelfs een heuse duikplank. Bij dit meer hebben we ons kopje koffie en broodje genuttigd.

Na de kaart bestudeerd te hebben besluiten we om dezelfde weg terug te lopen.

Als we een andere route zouden nemen, werd de loopafstand van 6km met 3 vermenigvuldigd.

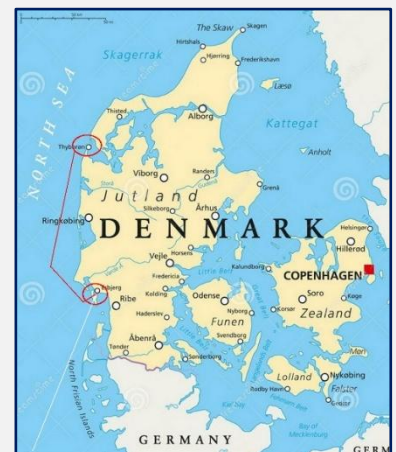

Daarop waren we niet voorbereid helaas. De weg terug was ook bijzonder doordat de zon door de bomen scheen kreeg je mooie lichtbanen en kleurschakeringen. Het was een heerlijke wandeling

Planning terug naar Delfzijl

Het weer was halverwege augustus nog steeds erg onbestendig en voor de eerste 7 dagen zagen we geen weerwindow van 3 dagen. We zijn daarom naar alternatieve routes voor de terugreis gaan kijken. Bijv. via de Noordkant van Denemarken, door het Kattegat om af te zakken via de oostzijde van Jutland (DK) en via het Noord-Oostzeekanaal en Cuxhaven naar Delfzijl te varen. De lange weg dus maar mogelijk beter beschut, toch niet onze keus voor nu.

De afstand Egersund- Thyboron (DK) is ongeveer 130Nm, dus in 24 uur te varen. Vandaar konden we dan in nog één keer 24 uur, Esbjerg bereiken. Het laatste stuk van Esbjerg naar Delfzijl zou dag ook in 24-36 uur moeten lukken.

De mogelijkheid om de totale afstand in 3en te hakken sprak ons wel aan, want dat 3-daagse weerwindow zagen we binnenkort niet gebeuren.

Alvast wat voorbereidingen voor vertrek

Op de fietsjes hebben we 2x 45 ltr diesel gehaald zodat de tank vol is voor we op stap zouden gaan. Daarna konden de fietsjes onderdeks verdwijnen. Ook de inwendige mens werd niet vergeten. Een heerlijke stampot hutspot en zuurkool voor onderweg werden voorbereid zodat honger geen issue zou worden. In de vriezer blijft dat prima houdbaar.

Terwijl we bezig waren met onze voorbereidingen, kwam een voor ons bekende boot, de Cestlavie met Marianne en Meine, de haven binnenvaren. Uiteraard even helpen met lijntjes aannemen en even een kort

praatje.

's Avonds hebben we op de Cestlavie gezellig bijgepraat onder het genot van een goed glas wijn.

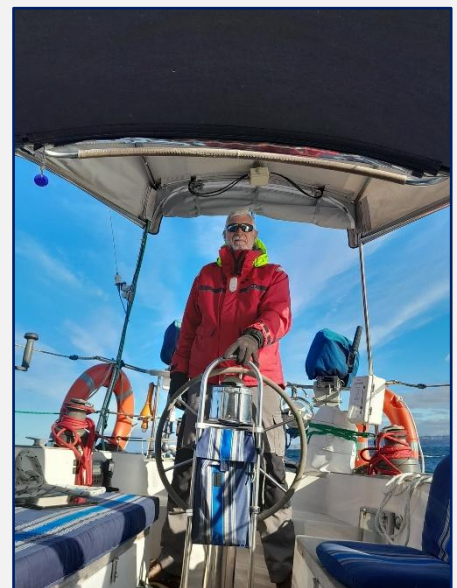
We kennen hen van een paar jaar geleden toen we beiden de winter in de Oosterhaven lagen. Ook zij maken gebruik van hele kleine weerwindows om in dagtochten langs de Noorse zuidkust richting Zweden naar hun volgende overwinteringshaven te zeilen. Na nog een dagje rust voor hen

vertrekken ze voor de volgende hop. Ze maken nog een foto van ons terwijl we ze uitzwaaien.

Ook voor ons komt er eindelijk licht in de duisternis. Er lijkt op maandag 25 augustus een heel klein weergaatje aan te komen. Geen harde wind, eigenlijk (te) weinig wind. We duimen dat het blijft. De watertank en de waterjerrycans wordt opgevuld en de laatste boodschapjes ingekocht. De parkieten krijgen een schone kooi en voldoende eten om zich te amuseren. De route naar Thyboron wordt in de GPS gezet en de sleepgenerator gereed gelegd.

Vertrek Egersund en aankomst Thyboron

Maandagmorgen om 6 uur staan we op maken ons gereed voor vertrek en om 7 uur gaan de lijnen los. Een halfuurtje later zijn we bij de uitgang van de fjord. Op het voorzeil en motor verdwijnt Noorwegen langzaam in ons kielzog. Er staat nog een NW windje 4-5 dus bijna pal in de kont in een aardige kluts zee. Geen grootzeil op deze koers omdat het een stuk rustiger is en de wind straks helemaal weg zal zakken. Geheel volgens de voorspelling is de wind om half acht 's avonds op. Het voorzeil kunnen we nog bij hebben voor wat stabiliteit op de golven. De koers is rechtstreeks op Thyboron. In de nachtelijke uren hebben we geen last van "moeilijke" bootjes of windmolenparken en kunnen rustig onze wachtjes draaien. De zee wordt blakker en het voorzeil wordt ingerold om verder alleen op de motor te varen. De nieuwe Sole motor is een stuk aangenamer voor het gehoor dan de oude Perkins, dat is nu prettig. Zelfs de parkieten keuvelen mee op het deuntje van de motor. Na een ontbijtje kunnen we ons gereed maken om de lijnen voor aankomst gereed te leggen.

Aankomst Thyboron

De aanloop van Thyboron is wat onduidelijk, we vinden de aanloop/verkenningston niet en ook de lichtenlijnen niet. Opeens zien we 2 hoge "palen" en vermoeden dat het de palen van de lichtenlijn zijn. We mopperen op Navionics omdat het niet klopt!!! We varen richting palen tot we ze in 1-lijn hebben. Dat lukt niet echt en ook zien we nog steeds geen havenopening. Als we vlakbij zijn, begrijpen we waarom we ze niet in 1-lijn krijgen, het zijn nl 2 schoorstenen. Tja, kan gebeuren. We keren 180° om en varen terug. Op deze koers herkennen we de haveningang wel. Een strekdam met een rode ton terwijl ook daar de (hele lage) lichtenlijn verschijnt. Langzaam varen we het beboeide pad op. De stroming is te verwaarlozen, alleen iets dwars bij haveningang. Al slommend varen we tussen de dwarse kades door tot het einde van de 3 havens waar de jachthaven is. Een zeehond begroet ons even vlak voor de lange brede steiger. Deze steiger heeft keurige boxen waar je tussen palen met de boeg naar de kant afmeert. Ze zijn wel lang dus je hebt lange lijnen nodig om ze dubbel te hebben. Verderop zijn ook kleinere boxen dus alle sizes fit!

Daar ligt de Zeezwaluw dan

Bijna lege haven

Eerst een achterlijn om elke paal, de wind kant eerst, om rustig af te remmen in de richting van de steiger. Gelukkig staat er een Franse zeiler gereed om onze voorlijnen om de kikkers te gooien en we liggen daardoor snel goed vast. Als we liggen zien we dat de achterpalen ook ogen hebben waar een lijn doorheen kan. Dus de 2 lijnen rond de paal halen we één voor één door het oog en zodat ze soepel glijden. Makkelijk om te laten slippen als we vertrekken. Om 6.45 uur zijn we afgemeerd en hebben 137 Nm gevaren.

Direct na ons komt er nog een Deense solo zeiler binnenvaren. We stappen de steiger op en gaan helpen. Hij wil langsscheeps helemaal in de hoek liggen, vlak voor een vissersbootje. Er komt nog iemand helpen en met veel sleur- en trekwerk ligt de boot na een half uurtje keurig langs de kade.

Voor ons tijd om een havenmeester te zoeken. Die blijkt er niet te zijn, vertelt onze medehelper.

Bij het bordje INFO op het rode gebouw (lang geleden de visafslag) vinden we een betaalmachine. Samen gaan we op pad om te kijken hoe het werkt. De hele procedure van betalen (en wat je ervoor krijgt) is duidelijk. In 3 talen staat aangegeven hoe het werkt. 3 dagen of 1 week is hetzelfde bedrag aan liggeld en je kan dan van 3 verschillende havens, nog 2 jachthavens in Lemvig, gebruik maken. We gaan voor de 7 dagen want een weergat is nog niet in aantocht en we willen ook even rondkijken.

Met de creditcard kunnen we de 7-nachten à la € 40,- betalen en scoren ook een havenkaart voor; stroom en entree in het gebouw waar douches, wasmachine en droger zijn. Automatisch wordt een bedrag voor die faciliteiten op de kaart gezet net als de mededeling van "statiegeld" wat je teruggestort krijg bij vertrek. Dat is prima geregeld.

Weer terug aanboord, pluggen we de Duitse landvast (elektriciteits snoer) in en steken de havenkaart in de sleuf. We hebben contactdoos 3 en zodra we die intoetsen hebben we stroom. We merken vanzelf wanneer dat stopt. We zijn weer voorzien van alle gemakken en kunnen op verkenningstocht.

We drinken een drankje in de kuip voor we schoon schip maken. Heerlijk zittend in het zonnetje ontdekken we dat het tegenover ons een drukte van belang is. 6 motorbootjes varen af en aan met oranje zwemvesten getooide toeristen om naar zeehonden in de Lymfjord te gaan kijken. Dat gaat door tot zeker 8 uur 's avonds, elke dag weer.

De haven is aardig leeg en 26 augustus lijkt al min of meer het einde van het seizoen te zijn. De rest van de dag druppelen er nog 3 zeilboten binnen. Op de website lezen we dat het in de zomer erg druk is. Ook wel logisch natuurlijk, het ligt als vertrekpunt naar buiten én binnen erg strategisch.

Op de website lezen we ook recensies van de haven en die zijn wisselend. De één vindt het nix want de visverwerkingsfabriek (die van de schoorstenen) stinkt bij verkeerde wind. De ander is erg enthousiast. Wij gaan het nog beleven maar voor nu vinden we het prima.

Thyboron

Uitgeslapen en monter gaan we de volgende morgen eerst op pad naar de supermarkt voor vers brood (jes) en wat fruit. Er zijn 2, een soort kiosk dichtbij en een Spar op loopafstand. De laatste gaat het worden. De wandeling is uitdagend maar niet echt leuk om te lopen. Langs lange verlaten straten komen we na 2,5km bij de Spar aan. Hij is groot en vers brood en fruit hebben ze wel. Maar als we bij vlees en vleeswaren in de koeling kijken, blijkt dat alle aanbiedingen over de datum zijn en al flink verkleurd. Nix voor ons dus! Volgende keer maar bij de kiosk naar binnen. Die blijkt goed te zijn, met verse spullen en in de vriezer fatsoenlijk vlees/waren. De Spar heeft ons niet meer gezien.

Thyboron is groter dan we gedacht hadden en heeft veel winkels. Met de plattegrond op de telefoon vonden we een watersportwinkel om een nieuwe musketonhaak te kopen voor Ineke's harnasje en een apotheek voor een extra inhaler voor Riens om Nederland te halen. De eerste levensbehoeftes zijn gevonden.

Er blijkt een Sea War Museum over de 1ste wereldoorlog te zijn volgens onze folder. Daar gaan we donderdag maar eens op onderzoek uit. Aan de Gribfiles te zien zou er voor maandag geen window zijn om een hopje verder gaan.

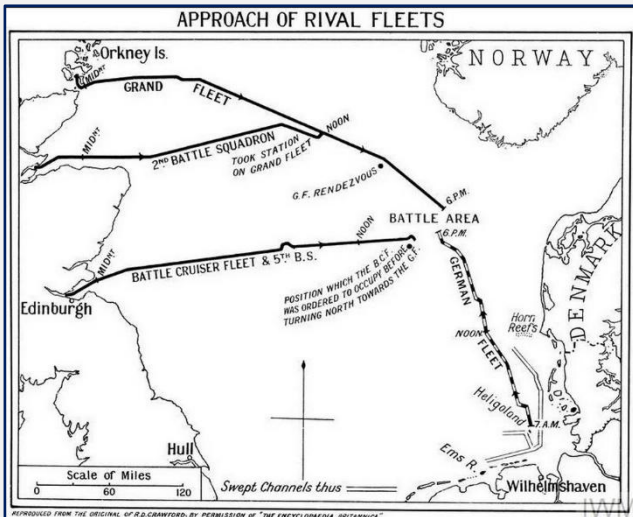
Sea War Museum WW I

Na een mooie wandeling langs het duingebied komen we rond 11 uur aan bij het museum.

Via de automaat kopen we 2 kaartjes voor gepensioneerden en binnen krijgen we een audio guide mee. Eerst naar de filmzaal om te zien en horen hoe dit museum tot stand gekomen is. Het blijkt het initiatief te zijn van 1 persoon, waarna steeds meer mensen zich inzetten voor het uiteindelijke resultaat. De initiatiefnemer zijn grootvader was admiraal bij de Britse vloot en omgekomen tijdens de "[Battle of Jutland in 1916](#)".

Beiden hadden wij nog nooit gehoord over deze grote dramatische zeeslag voor de kust van Jutland, terwijl iedereen weet/heeft gehoord over de 1ste Wereldoorlog in de loopgraven van België en Frankrijk. Tijdens de zeeslag met ± 250 schepen, zijn 25 schepen groot en klein, gezonken en duizenden bemanningsleden om het leven gekomen. Zeker als een granaat of torpedo het kruidmagazijn raakte waardoor het schip volledig ontplofte. Slechts enkelen bemanningsleden hebben het vege lijf kunnen redden.

In dit museum wordt in beeld gebracht welke schepen of de resten daarvan met de hedendaagse 3-dimensionale technieken teruggevonden zijn. Het gaat om schepen van de Britse vloot en de Duitse vloot, onderzeeboten meegerekend.

De meeste gezonken schepen zijn na 100 jaar uiteengevallen en door de sterke getijdenstromen in dat gebied totaal verdwenen.

Maar 25 van de gezonken schepen of resten zijn geïdentificeerd die op de bodem voor de kust van Jutland rusten.

Van deze schepen zijn stukken scheepshuid, delen van motoren, inventaris, etc. boven water gebracht en na zorgvuldig schoonmaken tentoongesteld. De visualisatie van de diverse stadia van schoonmaken zijn zichtbaar en uitgelegd.

Bronzen gebruiksvoorwerpen kompas, seinsleutel etc

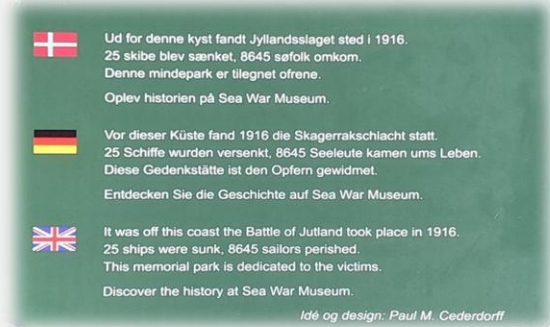

De meeste tentoongestelde stukken zijn van brons, dat wordt niet aangetast door zout water terwijl staal helemaal opgegeten wordt en waar je niets van terugvindt. Alle vitrines van de expositie staan op munitiekisten, heel apart om dat te zien.

In woorden is amper uit te leggen wat we tentoongesteld zagen en hoe bijzonder dit is. Daarom zitten er veel fotos in en ook een link naar een [collage met fotos op ware grootte](#).

Naast alle vondsten die in het museum zijn tentoongesteld, is er ook een heel bijzonder en indrukwekkend memorial tegenover het museum in de duinen.

Alle door 3-dimensionale techniek geïdentificeerde schepen worden gevisualiseerd door een granieten steen in de vorm van een scheepsboeg met de scheepsnaam en het aantal omgekomen bemanningsleden.

De steen wijst in de richting waar en hoe ze op de zeebodem rust. De beeldhouwwerken van mensen naast de steen, vertegenwoordigen de omgekomen bemanningsleden, 1 beeld staat voor 50 omgekomen zeelieden. Deze [link voor fotocollage op ware grootte](#)

De fotos hieronder spreken voor zich.

De grote groep beelden symboliseert de omgekomen bemanning

Riens maakt de foto van de steen van HMS Queen Mary

HMS Queen Mary, 1266 bemanningsleden gestorven

Verder vertier in Thyboron

Naast de haven is een visrestaurant "[Fiskehallen](#)" waar het erg lekker ruikt. Op vrijdag (zoals het hoort) gaan we daar heerlijk lunchen. In het

zonnetje en onder de parasol zitten we heerlijk aan de grote picknick tafel. Het is erg simpel, binnen bestellen en betalen en het eten wordt aan tafel afgeleverd. Voor kleine eters is geen plaats want je krijgt een groot bord helemaal afgeladen. We genieten van tongfilet, met aspergesaus, garnalen en frietjes. Heerlijk! Je moet wel op tijd komen want anders zijn alle plaatsen bezet.

Elke dag bestuderen we de Gribfiles en hopen dat er weer een klein gaatje is. Geen gaatje, dan plannen we de activiteiten voor die dag. Helaas de eerste week gaat voorbij zonder opening. Wel staat er op een gegeven moment een flinke 7/8 Bft ZW wind waar we aan de steiger geen last van hebben en ook geen extra hoog water door het opwaaien. We liggen heerlijk beschut. Op regendagen doen we wat klusjes, lezen veel en kijken 's avonds een filmpje.

Op een gegeven moment ziet Ineke een aankondiging/vraag in de Facebook pagina "[Zeil Noord](#)" of er schepen liggen die ook vanuit Thyboron naar Nederland zeilen. We beantwoorden die oproep van Mirthe Groen en Ruben van de catamaran "Vasco da Gama". Zij zitten nog in de Lymfjord maar zijn op weg naar Thyboron. Ook SY Bodyguard reageert maar die ligt nog aan de zuidkust van Noorwegen.

Mogelijk dat ze nog naar Thyboron komen als de weergaten zo klein blijven.

Op woensdag zien we dat er voor vrijdag 5 september een gaatje komt. Het lijkt zelfs lang genoeg om in één keer naar Delfzijl te zeilen. We vullen de watertank op, Riens maakt de log schoon en samen halen we nog 55 ltr diesel met ons steekkarretje. 2 maaltijden (pasta en rijst) worden gereedgemaakt en op donderdag worden de laatste boodschappjes gehaald.

Donderdag in de middag komt de Vasco da Gama aan en vraagt of vrijdag voor ons nog steeds door gaat. Voor ons wel ondanks dat het de eerste paar uur nog wel knobbelig zal zijn door de harde wind die er vandaag staat. Mirthe en Ruben gaan ook. De Bodyguard zit nog steeds in Noorwegen, maar later blijkt dat zij dezelfde dag ook richting Nederland zijn vertrokken.

Voor morgen is er Z3 tot 4 voorspelt, later op de dag zal de wind afnemen en naar het ZW draaien. Mogelijkheid van geen wind is groot. Boven de eilanden zouden we dan nog een stevige ZO wind kunnen verwachten, 5 tot 6 Bft. We gaan het zien en ondervinden. Het is nu of nooit want zeker een week lang staat er een harde ZW/W wind op dat gedeelte van de Noordzee.

Vertrek uit Thyboron

We spreken met Mirthe en Ruben af dat we samen om 7 uur de volgende ochtend vertrekken. Beiden hebben we VHF op 16 en als er iets is kunnen we elkaar bereiken. Ieder zal wel zijn eigen koers varen, de catamaran kan wsch. minder scherp aan de wind zeilen dan wij.

Om 7 uur gaan de lijnen op beide schepen los en achter elkaar varen we de Lymfjord uit. Bij het naar buiten varen komt de zeehond nog even afscheid nemen en draagt ons over aan een groepje dolfijnen die gezellig een stuk met ons meezwemmen.

Wij hebben voorzeil en motor bij om zo scherp mogelijk en zoveel mogelijk snelheid te kunnen halen, liefst gemiddeld 5 kn/uur. Er staat langs de kust niet al te veel wind en dat is prima want zo kunnen we koers houden naar het zuiden. De zee is nog erg klutserig van het 7tje gisteren en het grootzeil bijzetten voor ons nu even niet aan de orde (mogelijk later geen wind en moet dan weer omlaag).

Riens heeft de koers langs alle windparken gezet en met de koers zoals we die hebben, passeren we de eerst aan de W-zijde maar moeten een paar slagen maken vlak boven het 2de in aanbouw zijnde windpark.

De slagen komen gunstig uit en met de draaiende wind kunnen we dat lange park aan de O-zijde voorbijzeilen. Het 3de windpark langs de kust boven Esbjerg weer aan de W-zijde en vervolgens het laatste park aan de Oostzijde. Daarna geen slagen meer hoeven maken. De Vasco da Gama heeft meer moeite om een strakke zuidelijke koers te varen en gaan uiteindelijk het pad naar Esbjerg in om later de oostelijke wind op te kunnen pakken.

Aan het einde van de middag is de wind pal W $\pm$ 16kn en kunnen we gedurende de hele nacht onze koers houden. Het wachtsysteem gaat om 19 uur in na ons bordje met pasta en beiden krijgen we onze rust.

Dag 2

Zaterdagmorgen om 9 uur is de wind bijna compleet weg en kijken we tegen een blakke zee aan en wordt het voorzeil ingerold. Het is een prachtig zonnige dag en we hebben het prima naar de zin. Maar,in de loop van de middag trekt de wind steeds meer aan. Dan zijn we net boven de eerste dubbele shipping lane. Uiteraard komt er een groot schip op volle snelheid aan en we nemen gas terug tot de weg weer vrij is. De wind krimpt weer naar het ZZO en neemt verder toe. Tussen beide dubbele shipping lanes kunnen we elk nog een uurtje op de kuipbank dommelen, maar daarna niet meer. De 2de shipping lane is erg druk en het is dan al compleet donker. Ook maken de windmolen parken aan beide kanten tussen de lanes het te sturen paadje wel erg klein, zeker met tegenliggers.

Daarna krimpt de wind steeds verder naar het ZO en O terwijl onze koers O wordt. De koers die we eerst dachten te nemen via het Rifgat lijkt op de kaart onverlicht dus nemen we toch een stukje verder zuid de verlichte route naar de Eems. De wind is O 5-6 en het is berekend als je in de wind staat. Om de beurt nemen we een half uurtje de staande uitkijk terwijl de ander even in de beschutting van de sprayhood kan zitten bijkomen.

Op het middelste gedeelte in de smalle route, komt ons een redelijk groot vrachtschip achterop. Via de marifoon horen we dat dit schip de verkeersleiding vraagt of hij ons aan BB mag oplopen. (wij zijn niet opgeroepen). En vervolgens loopt hij ons met 8kn voorbij. Boven de eilanden wordt de zee wel wat rustiger maar de stroom tegen wind situatie op onze koers naar de Eems in geen feestje. Zodra we de Eems opdraaien komt de wind meer BB in en kunnen we zittend (in de luwte van de sprayhood) alles in de gaten houden. Echter we schieten niet hard op want we hebben nog steeds stroom tegen. Met een gangetje van 3.5kn uur sukkelen we richting Delfzijl. Beiden kunnen we nog een halfuurtje op de kuipbank dommelen, voor de scheepvaart op de Eems ook toeneemt.

De zon komt op in een prachtig kleuren palet terwijl daar doorheen en futuristisch zelf varend offshore production platform vaart. Mooi om te zien.

Het laatste stuk van de Eems hebben we stroom mee en 1 Nm voor de haveningang naar Delfzijl snellen we met 7,5 kn de goede richting uit. Riens stuurt ons Zeezwalwtje keurig langs de groene tonnenlijn de haveningang in.

Zodra we binnen zijn, is de wind weg, is het water glad en buiten de sprayhood lekker warm door het zonnetje. Dat de situatie zo snel kan veranderen door de koers die je vaart en de stroming mee of tegen is ongelooflijk.

Bij het invaren van de box staan Jan al klaar om ons voorlijntje aan te nemen en Gerhard onze Duitse buurman neemt Riens zijn achterlijn aan. Om 9.30 uur liggen we na 245 Nm weer vast op onze eigen plek in de Neptunus haven in Delfzijl, net of we niet weggeweest zijn. Nu kunnen de zeilpakken, het fleec vest en broek en het warmte ondergoed uit (toiletgang was dus gepland werk). De al half ontklede vermoeide zeilers worden door Jan nog even op de kiek gezet. We hebben het gered voor de volgende depressietrein langs scheurt.

Overpeinzingen

Hoe we het ervaren hebben om na bijna 5 jaar een retourtje Noorwegen te ondernemen??? De nachtjes doorzeilen verliepen zoals altijd goed, net als fietsen verloor je het niet. Bij veel wind of spannende situaties zijn we beiden wakker en in de kuip. De wind zat niet echt mee om onze plannen zoals op de bank uitgedacht te kunnen volgen, maar zoals altijd: *"plannen worden bij eb in het zand geschreven"*. Gelukkig hebben we beiden de flexibiliteit om de situatie te nemen zoals die komt. Daar waar het weer wat tegen zat werden we ruimschoots gecompenseerd door de fijne tijd in zowel Noorwegen als Denemarken waar we ons toch goed geamuseerd hebben en leuke dingen konden doen. In Noorwegen werden we aangenaam verrast door de vooruitstrevende openingstijden van de supermarkten, nl van 8 tot 17, geen personeel in shiften en zondags gewoon dicht. Ook ontbraken de lange koelwanden met prefab groenten en maaltijden in plastic. Heel verfrissend. Ondanks storm, een onvoorziene "dokbeurt" en een moeizame terugtocht, gaan we er een volgende keer weer gewoon voor.

Note: Catamaran Vasgo da Gama en SY Bodyguard hebben ook beiden de reis naar Nederland in hetzelfde weerwindow succesvol volbracht.

*Riens en Ineke Elswijk
ab SY Zeezwaluw*

Link: [Onverwacht retourtje Noorwegen deel I](#)